

Munca - doar o ocupație?

În aceste rânduri dorim să ne ocupăm puțin cu ceea ce spune Biblia despre munca noastră zilnică. Ce atitudine trebuie să aibă un creștin față de munca sa? Acum nu este vorba special de relațiile noastre în viața profesională (de exemplu comportamentul nostru față de colegi, superiori etc.), ci de poziția de bază față de muncă. Desigur, aceasta include profesia noastră, dar pornind de aici putem să ne gândim și la alte domenii, ca de ex. la școală, studiu, instruire, gospodărie, muncă în domeniul social, muncă acasă etc.

Două afirmații importante

La început vrem să prezentăm două afirmații din Biblie, și anume din Vechiul Testament:

„Du-te la furnică, leneșule... Până când vei sta culcat, leneșule? Când te vei scula din somnul tău? Să mai dormi puțin, să mai ațipești puțin, să mai încrucișezi puțin mâinile ca să dormi!... Și sărăcia vine peste tine, ca un hoț, și lipsa, ca un om înarmat“ (Proverbe 6.6-11).

„Degeaba vă sculați de dimineață și vă culcați târziu, ca să mâncați o pâine câștigată cu durere; căci preiubiților Lui El le dă pâine ca în somn“ (Psalm 127.2).

Ambele afirmații provin din gura înțeleptului Solomon. Dar este așa? Nu s-a înșelat Solomon cel puțin o dată? La prima vedere, într-adevăr, cele două versete par să se contrazică. În cartea Proverbe suntem atenționați cu privire la lenevie și somn, iar în Psalmi ni se spune că Domnul dă preaiubitului Său pâinea ca în somn. Ce este adevărat?

Ambele afirmații sunt corecte și ne arată împreună atitudinea corectă a creștinului față de muncă. Învățăm de aici următoarele principii:

1. Dumnezeu dorește creștini harnici. Și (sau tocmai) în munca noastră zilnică ar trebui să ne implicăm tot mai mult.

2. Fără binecuvântarea lui Dumnezeu, osteneala noastră rămâne fără valoare. Nu lucrăm din proprie putere, ci sub binecuvântarea Domnului. Cu aceste două principii dorim să ne ocupăm.

Ordinea creației lui Dumnezeu

Biblia arată în multe locuri o atitudine pozitivă față de muncă. Confirmarea muncii o găsim deja în ordinea creației lui Dumnezeu, pe primele pagini ale Bibliei.

Oare am observat că munca (pe lângă căsătorie) este unul din puținele lucruri, care ne-au rămas din Paradis? Dumnezeu a pretins de la Adam să cultive și să păzească grădina Eden și să dea nume animalelor (citiți Geneza 2.15-20). Aici avem într-adevăr începutul muncii. Putem observa și că aici găsim deja cele două tipuri de muncă, ce există până în ziua de azi:

a) munca fizică: cultivarea și păzirea grădinii,
b) munca intelectuală: punerea numelor la fiecare animal.

De aici învățăm că munca fizică și intelectuală sunt date de Dumnezeu și astfel sunt ceva pozitiv.

În sudoarea feței tale

Păcatul a adus o întorsătură decisivă. Înainte de căderea în păcat, munca nu era în legătură cu osteneală și efort (cel puțin nu era simțită ca apăsare). Dar când Adam și Eva au păcătuit, Dumnezeu a blestemat pământul (ca urmare a acestui blestem cresc spini și măricini și ne îngreuiază cultivarea pământului). Lui Adam i-a spus: „În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea“ (Geneza 3.19). Acesta este motivul pentru care munca ni se pare adesea ostentitoare și grea.

Totuși, munca este dată de Dumnezeu, dar prin căderea în păcat nu mai găsim nicio bucurie în ea.

Leneș sau harnic

Aceste două virtuți le găsim în repetate rânduri în cartea Proverbe. Dumnezeu ne atenționează cu privire la lenevie și ne îndeamnă la hărnicie. Ambii - leneșul și harnicul - culeg urmările a ceea ce fac (sau nu fac).

În Noul Testament

Noul Testament adevărește afirmațiile din Vechiul Testament. Apostolul Pavel a fost un exemplu pentru credincioși. Cu toate că ar fi avut dreptul să fie susținut financiar (1 Corinteni 9.12), a muncit cu mâinile sale pentru a-și finanța existența (compară 1 Corinteni 4.12; 1 Tesaloniceni 2.9).

Credincioșii din Efes au fost chemați: „Cine fura, să nu mai fure; ci mai degrabă să lucreze cu mâinile lui la ceva bun“ (Efeseni 4.28). Pavel le-a arătat tesalonicenilor în prima epistolă că munca ține de o umblare „cinstită“, adică munca ordonată a creștinului este o parte a mărturiei sale în exterior (1 Tesaloniceni 4.11). În 2 Tesaloniceni, Pavel folosește cuvinte foarte clare. Acolo se pare că existau credincioși care au încetat să muncească – probabil chiar din motive religioase. Pavel le spune: „Cine nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce“ (2 Tesaloniceni 3.10). (Faptul că această afirmație nu o putem transpune asupra celui care este astăzi șomer, se înțelege de la sine; este vorba despre cineva care nu **vrea** să lucreze).

Faceți totul în Numele Domnului

Pavel le-a scris colosenilor: „Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus“ (Coloseni 3.17). Aceasta este valabil și pentru munca noastră zilnică și da lucrului nostru valoarea corectă. Oamenii acestei lumi lucrează din total alte motive. Ei vreau să progreseze financiar, să ajungă la o poziție mai înaltă, să fie văzuți bine de alții. Creștinii își fac munca în primul rând în Numele Domnului, adică Domnul Isus este Cel care le dă munca, iar ei lucrează în puterea Sa și pentru El.

Cine lucrează astfel, are o atitudine corectă față de muncă. Munca noastră zilnică este importantă, Dumnezeu ne-o dă și noi trebuie să o facem cu sârguință și mult angajament. Dar munca nu este totul. Nu trebuie să ne pierdem în munca noastră și să uităm toate celelalte. Pentru un creștin există alte lucruri unde își poate arăta tot interesul, lucrul în lucrarea Domnului (1 Corinteni 15.58). Domnul Isus le-a cerut ucenicilor Lui: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu“ (Matei 6.33).

Mesajul profetului Hagai

Acum, mesajul profetului Hagai este foarte actual. Hagai a atenționat pe iudeii întorși din prizonierat, care au uitat de Casa lui Dumnezeu și se gândeau doar la propriul lor buzunar. Citiți Hagai 1.4-11!

Aceste cuvinte vorbesc pentru sine. Dumnezeu i-a făcut clar poporului Său că se poate osteni cât vrea. Atât timp cât năzuința lui avea ca scop propriul său succes și uita lucrurile lui Dumnezeu, nu va avea izbândă. Dimpotrivă, Dumnezeu dorea să trimită o secetă peste toată munca mâinilor lor. Chiar dacă noi trăim astăzi în timpul harului, principiile lui Dumnezeu nu s-au schimbat. Dumnezeu așteaptă ca să avem interes față de lucrul Său și să nu ne gândim numai la succesul nostru propriu. Atunci, El poate și vrea să ne binecuvânteze.

Rezumat

Versetele citate la început din Proverbe 6 și Psalm 127 nu sunt deci deloc în contradicție. Atenționarea din Proverbe 6 se îndreaptă spre aceia cărora nu le place să muncească și mai bine se lasă pradă odihnei. Acestor oameni Dumnezeu le ține oglinda Cuvântului Său și le arată că El dorește să vadă creaturi harnice. Atenționarea din Psalm 127 se îndreaptă spre aceia care pun munca lor în prim-plan și cred că pot obține totul din propria lor putere. Acestora li se spune că osteneala lor va fi zadarnică. Ambele pericole sunt astăzi pentru noi acute. Mulți dintre noi suntem crescuți într-o generație care vede munca fiind un rău necesar, la care renunță cât pot de mult. Mai bine pierd timpul și trăiesc pe banii altuia. Dar și cealaltă extremă o găsim. A face carieră stă deasupra tuturor. Toată puterea care există se pune în formare și în profesie și se uită de Dumnezeu și interesele Sale. Ambele poziții sunt foarte dăunătoare și nu duc la o viață fericită în Domnul.

Atitudinea corectă a creștinului față de muncă nu se află în niciuna din cele două extreme. Pentru un creștin, interesele lui Dumnezeu stau deasupra tuturor lucrurilor. Plecând de aici putem și trebuie să ne angajăm și noi în munca noastră zilnică și să o facem cu hărnicie. Atunci Dumnezeu va însoți munca noastră cu binecuvântarea Sa.

Mesagerul păcii este întocmit din diverse scrieri. Dorința noastră este să ofere cititorilor îmbărbătare în viața de fiecare zi.

Redactare: Stăncioiu Petru

str. George Enescu, nr. 35

RO - 515600 - Cugir, jud. Alba